

Saban Saulic

Dva Galeba Bela

Dva galeba bela u crnoj noci
leteli morem a bura je bila
vetar ih baci na jednu stenu
a on tu osta slomljenih krila

A ona ode, ostavi njega
da ceka svoju poslednju zoru
jedino malo naso je snage
da se pozali voljenom moru

Ref.
Reci joj more da nju jos volim
za zlu je sudbu svoju ne krivim
ah zar se tako sad ljubav deli
ja da umirem a ona da zivi

On nije hteo zoru da ceka
on nije hteo sunce da sine
s visoke stene baci se galeb
voljenom moru u plave dubine

A zivot ovaj i dalje tece
nova se zora nad morem budi
jedino istina ostaje samo
i ptice vole kao i ljudi

Ref.